

Sissejuhatus

Tegemist on C-keele projekti LihtsamLatex dokumentatsiooniga. Dokumentatsioon on põhjalik, sest meie projekt on palju suurem, kui C-keele aine nõuab. See on programm, mis tõlgib kasutaja lihtsa ja kiirelt kirjutatud *lähtekoodifaili* keerulisemaks $\text{\LaTeX}$ keeles kirjutatud *tõlkeks*. Iga koht, kus meie programm tajub lähtekoodis *käsu* kasutamist, asendatakse tõlkes selle käsu definitsiooniga. Käsud on defineeritud *config* failis, kus kasutaja saab nõutud formaati järgides käske juurde lisada, vähemaks võtta ja muuta. Programm jookseb pidevalt, aga tõlkeprotsess käivitub ainult siis, kui kasutaja salvestab lähtekoodifaili. Peale igat tõlkimist programm kompileerib tõlkeks saadud $\text{\LaTeX}$ koodi, et saada *pdf* fail. Kui kasutajal on sobiv *pdf*-viewer, siis ta saab näha, kuidas *pdf* värskendab peale seda, kui on lähtekoodi salvestatud.

1 Programmi kasutamine

Programmikaustaks nimetame seda kausta, mille sees on kaustad *dok*, *obj*, *src* ja *templates*.

1.1 Enne käivitamist

Programmi töötamiseks peab kasutajal installitud olema mõni $\text{\TeX}$ keele kompilaator, näiteks $\text{\MiKTeX}$ või muu selline, mis annaks sisu käsule *pdflatex*. Seda käsku kasutab programm, et peale lähtekoodi tõlgendamist ja $\text{\LaTeX}$ koodi genereerimist see ka kompileerida *pdf*-failiks.

Programmikaustas on meie arvutitel kompileerimise tulemusena genereeritud fail *a.exe*, mis ongi meie programm. Võib-olla see töötab teistel arvutitel, võib-olla ei tööta. Selleks, et kindlasti töötaks, tuleb programm kasutaja arvutil lähtekoodist kompileerida. Windowsi ja Linuxi jaoks mõeldud *makefile* failid on programmi-kaustas.

Kasutajal on soovitatav lisada selle *a.exe* faili asukoht süsteemi *PATH* muutujasse, et programmi saaks käivitada kergelt misiganes kaustast. Programm on mõeldud kiirelt kasutamiseks ja kui seda ei saaks kiirelt käivitada, oleks kasutamiskogemus palju kehvem.

Järgmised failid on programmil alguses kaasas. Nende sisu on mõeldud kasutajale muutmiseks, aga kasutaja ei tohi neid oma kohtadelt liigutada ega kustutada. Kui neid faile ei ole sobivas kohas, siis programm ei tööta.

1. *config.txt* fail peab olema *src* kaustas koos muu koodiga. Selles on defineeritud algsed käsud.
2. Mingi nimega tekstifail peab olema *templates* kaustas. Selles on defineeritud tõlke päis ja jalus.

1.2 Kasutamine

Ilma oskamata seda programmi pole võimalik õigesti kasutada, mistõttu tuleb lugeda ka edasist dokumentatsiooni. Kui programmi kasutaks keegi, kes juba selle süsteemi tajub, siis tema teguviis oleks järgnevaga sarnane.

1. Kasutaja valib mingi nõ projekтикаusta.
2. Ta loob sellesse kausta lähtekoodifailiks mingi tekstifaili.
3. Paneb proge käima selles kaustas.
4. Avab lähtekoodi ja hakkab sinna kirjutama.
5. Salvestab, vaatab, kuidas tema ekraani teise poole peal *pdf* värskendab
6. Tuleb ette koht, kus tahaks mingit käsku kasutada
7. Avab sinnasamasse kausta tekkinud *config.txt* faili ja defineerib sinna vajaliku funktsionaalsusega käsu.
8. Kirjutab ja kasutab oma defineeritud käsku lähtekoodis.
9. Vaatab, kuidas selle käsu abil keeruline *latexi* konstruktsioon sai lähtekoodis loodud ainult 10 tähega.
10. Life has never been so good!

2 Template failid

Esmalt tegeleme template failidega. Template folder on mõeldud kõikide erinevate template failide hoidmiseks. Hetkel on seal ainult *defaultTemplate.txt*, mille sisu võiks olla järgmine

```

\documentclass{article}
\usepackage{amsfonts}
\usepackage{amsmath}
\usepackage{amssymb}
\usepackage[estonian]{babel}

\usepackage{parskip}

\begin{document}
{{content}}
\end{document}

```

Siia saab oma valikul juurde lisada nii palju pakete, kui neid vaja võiks minna. Samuti võib kausta juurde lisada veel template faile, kusjuures nende nimed võivad olla suvalised. Igas template failis peab aga olema märksõna

```
{{content}}
```

mis enamasti käib koostatava dokumendi alustava ja lõpetava definitsiooni vahele. See koht, kus template failis on kirjas `{{content}}`, asendatakse kasutaja kirjutatud lähtekoodifaili tõlkega. Tähendab, lõpuks kompileeritava $\text{\TeX}$ -faili päis ja jalus on pärit template failist, aga sisuks on kood, mille genereerib programm tõlkides kasutaja kirjutatud lähtekoodi. Seda, kuidas kasutaja kirjutatud lähtekoodifaili tõlgitakse, kontrollib `config.txt` fail.

3 Config.txt

Nüüd saame liikuda järgmise faili juurde. Peamised käskude ja keskkondade definitsioonid, sealjuures ka muud lipud, lähevad kõik `config.txt` faili. Algselt võiks selle sisuks olla

```

template = KAAREL

TEXTMODE KÄSUD
//(arg1)// -> \emph{arg1}
pealk (arg1) -> \secton{arg1}

MATHMODE KÄSUD
sum(al)(ül) -> \sum_{al}^{\ül}
to -> \to
inf -> \infty
lim(arg1) -> \lim_{arg1}

KESKKONNAD
enum [multiline, end:{--}] -> \begin{enumerate} #content \end{enumerate} | (item(arg1) -> \item arg1)

```

Välimuseltki on selge, et selle faili sisu on neljas eri osas. Iga osa kirjeldatakse allpool eraldi.

3.1 Template faili nimi

Reaga `template = KAAREL` määratakse template faili nimi, mida kompileerimisel kasutatakse. Selle faili nimi peab olema kirjutatud ilma `.txt` laiendusega. Samanimeline fail peab leiduma kaustas nimega `templates`. Näite puhul peab leiduma selles kaustas fail `KAAREL.txt`.

3.2 Mathmode käsud

Peamine asi, mis meie programmiga teeb $\text{\LaTeX}$ i kirjutamist kiiremaks on käskude defineerimine. Nendega on võimalik suhteliselt lihtsal moel kirjutatud tekst asendada keerulise $\text{\LaTeX}$ i koodiga. Kasutaja saab defineerida kaks komplekti käske. Esimene neist on mõeldud kasutamiseks olles mathmode sees. Teine on kasutamiseks textmode sees. Esmalt kirjeldame mathmode käske. Käsu definitsiooni saame jaotada kaheks pooleks

```
Tekst, mida lähtekoodis otsitakse. -> Tekst, mis sellega asendatakse.
```

Niimoodi saame defineerida lihtsad tekstasenduse käsud, näiteks

```

alfa -> \alpha
kord -> \cdot
RR -> \mathbb{R}

```

Vahel sellest aga ei piisa. Peame suutma ka defineerida integraale, summasid ning muid abikäske, mis võtavad endale teatud arv argumente. Selleks saab defineeritavas käsus anda sisse n argumenti, kujul

```
käsuNimi(arg1)[arg2]... -> \mathcal{F}(arg1, arg2,...)
```

kus

$$\mathcal{F}(arg1, arg2,...)$$

on vastava käsu LaTeXi definitsioon, mis sisaldab endas vajalikke argumente (kusjuures need peavad olema sama nimega, mis käsu definitsiooni vasakul pool). Samuti tuleb eristada käsu defineerimisel argumentide tüüpe. Nendeks on

- `(argumendiNimi)` – Ümarad sulud tähendavad pikemat argumenti. See tähendab, et lähtekoodis argumenti lõppu tähistab ainult tühi või rea lõpp. Sellele vastandub lühem argumentitüüp.
- `[argumendiNimi]` – Kandilised sulud tähendavad lühemat argumenti. See tähendab, et lähtekoodis tähistavad argumenti lõppu peale tühiku ka tähemärgid $+$, $-$, $*$, $=$ ja $,$. Tihtipeale ei ole vahet, kas definitsioonis on argumentitüüp märgitud pikaks või lühikeseks. Vahe tuleb aga sisse siis kui tahetakse näiteks kirjutada polünoome. Definitsiooni `^(arg1) -> ^{arg1}` puhul tõlgitakse lähtekoodi tekst `a^n+b^m` koodiks

$$a^{n+b^m}$$

Polünoomi kirjutamise soovi jaoks see on vae. Õige tõlge oleks `a^{n+b^m}`, mis saavutatakse, kui definitsioonis oleks kasutatud kandilisi sulgusid järgmiselt `^[arg1] -> ^{arg1}`.

Niisiis toome mõned näited

```

sum(al)(ül) -> \sum_{al}^{ül}
sin(uuga) -> \sin{uuga}
^[mingiAsi] -> ^{mingiAsi}

```

Ainus käsk, mida defineerima ei pea, on jagamine, mida automaatselt tõlgitakse kui

$$a/b -> \frac{a}{b}$$

3.3 Texmode käsud

Mathmode sees kasutamiseks mõeldud mathmode käskudele lisaks saab kasutaja defineerida texmode käskude komplekti, mille käske otsitakse tavalise teksti seest. Näiteks on textmode käske ideaalne kasutada pealkirjade kiireks vormistamiseks, kui on vaja korduvalt panna mingit teksti LaTeXi `center` keskkonna sisse.

Kuna textmode käsud on mõneti nüansikamad, kui mathmodekäsud, siis on parim neid selgitada näitega. Allpool on esitatud üks keskmise käsu definitsioon. Numbritega on tähistatud selle definitsiooni osad ja seejärel selgitatakse, millega on tegu.

```

1      2 3    2 4 5 6 5 8 _____9_____ 10  _9_ 11 _____9_____
edevpealkiri (pealkiri)  (alune) -> \begin{center}\n\section*{pealkiri}\nalune\n\end{center}\n
                                   7              12              12    12              12

```

1. Teggu on käsku alustava tekstiga. Kui see tekst lähtekoodist leitakse, siis sellele järgnevat teksti tõlgitakse erilisel moel nagu edasises kirjeldatud on. Panna tähele, et näidatud juhul on käsku alustavaks tekstiks `edevpealkiri` – sellel on viimane täht tühi.
2. Teggu on esimest argumenti avava ja sulgeva suluga. Argumente eraldatakse muust käsudefinitsiooni tekstist neid ümbritsevate ümarsulgude järgi. Seega ei või käsu nimes ümarsulgi kasutada, sest asja võidaks tõlgendada valesti.
3. See on esimese argumenti nimi. See tähistab teksti, mida kasutaja kirjutab lähtekoodis käsku alustava teksti järele kuni selle tekstini, mis on argumenti sulgeva sulu järel (4). Argumente saab käsul olla praktiliselt lõputu kogus.

4. Tegu on esimest argumenti lõpetava tekstiga. Lähtekoodis käsku alustava teksti ja esimet argumenti lõpetava teksti vahele jääv tekst loetakse esimeseks argumentiks ja see asendatakse käsu definitsiooni paremas pooles kohale, kus on esimese argumenti nimi (10). Selles näites on mõeldud, et esimene argument läheb latex'i sectioni loogeliste sulgude vahele.
5. Need sulud eraldavad muust definitsioonist teise argumenti nime (6). Järelikult kasutaja tahab peale esimese argumenti lõppu ka teise argumenti anda.
6. See on teise argumenti nimi. See tähistab teksti, mis jääb lähtekoodis esimest argumenti lõpetava teksti (4) ja teist argumenti lõpetava teksti (7) vahele.
7. See on teist argumenti lõpetav tekst. Näites on teist argumenti lõpetav tekst tühi sõne. Kui kumbagi argumenti lõpetav tekst on tühi sõne, siis loetakse vastava argumenti lõpuks realõpp e uuereamärk.
8. Tegu on tähistusega, mis eraldab definitsiooni vasakut poolt paremast poolest. Selleks on tekst `->` – selles on tühikud kummalgi pool. Oluline on meeles pidada, et tühikud on selle tähistuse osa. Vasakul on kirjeldatud, kuidas käsk algab, kuidas argumentid eraldatud on ja kui palju neid on. Parempoolne aga kirjeldab seda, milliseks tekstiks vasaku poole järgi vormistatud tekst lähtekoodis tõlgendada.
9. Kõik see tekst on see, mis lähtekoodis kirjutatud käsualguse teksti asemel pannakse $\LaTeX$ i faili. Kohtades, kus käsu paremal poolel on kirjas argumentide nimed, saadetakse $\LaTeX$ i faili tekstid, mis loeti argumentideks.
10. Esimene argument pannakse kohale (10) ja teine kohale (11).
12. Textmodekäsu paremale poolele saab kirjutada teksti `\n`, mis on eriline tekstilõik, mille asemel pannakse $\LaTeX$ i faili reavahetusmärk, mitte tekst `\n`. Kui tahta tõlkesse panna teksti `\n`, siis tuleb kirjutada `\\n`

Selle käsu kasutamine lähtekoodifailis näeks muu teksti seas välja järgmine.

```
Tere mina olen Kaarel ja see on minu fancy ass pealkiri.
edevpealkiri MIMMA 6. kodune töö Kaarel Parve, 3. variant, 15.12.2024
Uuga buuga veel matemaatilist juttu mitme muutuja funktsionaalreak koondumine blaa.
```

Ja see tõlgitakse järgmiseks $\LaTeX$ i koodiks.

```
Tere mina olen Kaarel ja see on minu fancy ass pealkiri.
\begin{center}
\section*{MIMMA 6. kodune töö}
Kaarel Parve, 3. variant, 15.12.2024
\end{center}
Uuga buuga veel matemaatilist juttu mitme muutuja funktsionaalreak koondumine blaa.
```

3.4 Keskkonnad

Keskkonnad nagu keerulisema süntaksiga textmodekäsud, aga keerulisema süntaksi arvelt on nendega võimalik teha rohkem kui textmodekäskudega. Keskkonnad on mõeldud $\LaTeX$ i selliste keskkondade jaoks nagu `itemize`, `enumerate` või `matrix`, milles on selline olukord, kus iga rea puhul on vaja teha midagi ühesugust. `itemize` ja `enumerate` keskkondades on iga rea ette vaja panna `\item`, `matrix` keskkonna puhul on iga rea lõppu vaja panna `\\`. Selleks, et selline igarealine käitumine saavutada, kutsub keskkond kas automaatselt iga rea peal või kasutaja valitud ridade peal välja kasutaja defineeritud käsu. Selle käsu abil on võimalik iga rea peal nimetatud juhtude katmiseks vajalikku käitumist saada.

Kuigi keskkonnakäske rakendatakse teksti peal, on need töötamise poolest lähemal mathmodekäskudele oma lihtsakoelisuse poolest. Näiteks ei saa valida keskkonnakäsu jaoks argumentilõppe nagu textmodekäskudele, vaid iga argumenti lõpuks on fikseeritud kolm tühikut: . Esitame keskkonna defineerimise süntaksi ning seejärel selgitame igat osa eraldi:

```
keskkonnaNimi [lipp1,...,lippN, end:{lõpetav sümbol}] ->
-> \begin{keskkonna algus} #content \end{keskkonna lõpp} | (kask1) ... (kaskM)
```

Definitsioonis on järgmised osad:

1. `keskkonnaNimi` – see on tekst, mida otsitakse lähtefailis ning mille nägemisel on selge, et siit algab uus keskkond. Kõik sellele järgnev tekst loetakse keskkonna osaks.

2. `[lipud]` – pärast keskkonna nime antakse kandiliste sulgude vahel kõik vajalikud lipud, mis keskkonna kohta käivad, kusjuures nende järjekord sulgude vahel ei ole oluline. Lippudeks on:

- (a) `end:{lõpetav sümbol}` – see on ainus **kohustuslik** lipp. Sellega antakse tähemärkide järjend, mille abil on teada, et keskkond on lõppenud.
- (b) `multiline` – selle lipu olemasolu tähendab, et mitmerealine tekst saab minna keskkonna käsu argumendiks. See tähendab, et näiteks `itemize` keskkonna sisse saab kirjutada `displaymathi`, mis meie süsteemi järgi peab algama uult realt. Seega `multiline` lipu olemasolul ei kutsuta keskkonnakäsku välja automaatselt ja igal real, vaid kasutajalt oodatakse, et tema ise kutsub keskkonnakäsku välja seal, kus ta vajalikuks peab. Kui rea ees tundub käsku ei ole, siis eeldatakse, et see rida on jätk viimasena välja kutsutud käsule. Kui `multiline` lipp puudub, siis on kaks võimalust: kui keskkonnas on defineeritud kuni üks käsk, siis ei ole tarvis iga rea ette käsu nime kirjutada, see pannakse sinna automaatselt. Kui on aga rohkem kui üks käsk defineeritud, siis peab **igal real** välja kutsuma mõne käsu, sest `multiline` lipp puudub.

Vaatame mõnda näidet. Olgu `config` failis defineeritud keskkond:

```
enum [multiline, end:{--}] -> \begin{enumerate} #content \end{enumerate} | (item(arg1) -> \item arg1)
```

Et `multiline` on olemas, siis eeldatakse, et käsk kutsutakse ainult siis välja, kui soovitakse seda kasutada. Niisiis võime lähtekoodis kirjutada:

```
enum
item Tekst!
Siin on veel teksti. Kusjuures see lisatakse eelmise käsu otsa.
Siin on veel teksti. Ikkagi lisatakse see viimati kutsutud käsule otsa.
item Siit algab alles uus käsk!
--
```

mille tulemus on:

```
\begin{enumerate}
\item Tekst! Siin on veel teksti. Kusjuures see lisatakse eelmise käsu otsa. Siin on veel teksti.
Ikkagi lisatakse see viimati kutsutud käsule otsa.
\item Siit algab alles uus käsk!
\end{enumerate}
```

Olgu nüüd defineeritud keskkond:

```
mat2 [end:{--}] -> \begin{pmatrix} #content \end{pmatrix} | (r(e1)(e2) -> e1 & e2 \\)
```

Et `multiline` lippu pole ja et on defineeritud ainult üks käsk `r`, siis ei pea me ühelgi real käsku välja kutsuma, seda tehakse meie eest. Meeldetuletus, et keskkonnakäskudel mitmeargumendilise käsu iga argumendilõpp on kolm tühikut. Kirjutades lähtekoodis:

```
mat2
2 5
98 4
--
```

saame tulemuseks

```
\begin{pmatrix}
2 & 5 \\
98 & 4 \\
\end{pmatrix}
```

Märgime ka, et isegi kui on defineeritud ainult üks käsk ja `multiline` lippu pole, võib ikkagi igal real kutsuda välja keskkonna ainukest käsku, see ei muuda tulemust.

3. `\begin{keskkonnanimi} #content \end{keskkonnanimi}` – käskude `begin` ja `end` sisse tuleb panna keskkonna nimi nii, nagu see on $\text{L}^{\text{A}}\text{T}_{\text{E}}\text{X}$ is

4. `(käsk1) ... (käskM)` – Püstkriipsu taga saab defineerida kõik käsud, mida keskkonna sees kasutada saab, iga käsk eraldi sulupaari `()` vahele.

4 Mis tuleks juurde lisada

Kuigi see programm on täiuslikkusele lähemal kui ei midagi muud, saaks seda siiski paremaks teha mitmel moel.

1. Ei saa lihtsal moel kirjutada käsunimesid sisaldavat teksti ilma, et neid käske tõlgitaks. Näiteks selline olukord, kus tahaks meie programmi kasutada selleks, et kirjutada dokumenti, milles oleks näide mingist võimalikust meie programmi tõlgitavast lähtekoodist. Lahendamiseks on võimalus lisada `textmode`käsu definitsiooni selline süntaks, kus argumenti avava sulu ette saab panna hüüumärgi näitamaks, et sellele argumendile lähtekoodist omistatavat väärtust ei tohi rekursiivselt tõkida ja et see peab minema täht tähelt tõlkesse.
2. `Mathmodes` sulgemata sulg crashib programmi. Tuleb teha midagi selleks, et programm vähemalt ei paneks end kinni.
3. Keskkondasid ei saa üksteise sisse panna.
4. Juhul, kui lähtekood on täiesti thi, võiks `latexi` dokumenti ikkagi mingi täht minna, et pdf kompileeriks edukalt. See ei eruta, kui peale tühja faili loomist proget käima pannes loodud pdf-i ei saa avada.